

REDACȚIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

ABO MENTUL

Penru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminică pe
an fl. 2.—

Penru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

INSERȚIUNILE:

de 1 p. garmond: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sânt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nerancate nu
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

INCĂLCEALA

Că nainte de alegerea de episcop la Arad a fost luptă mare și discuțiune în presă, e de înțeles. Noi luptam să scăpăm de un sistem a cărui perpetuare îl credem păgubitor intereselor Eparchiei Aradului, ear' capil și fil sistemului se apărau și căutau să-și asigure domnia și pentru alte două generații — cel puțin!

Odată trecuți însă peste alegere, era de crezut și de dorit ca certele să înceteze, deoarece prin votul majorității Sinodului afacerea a fost definitiv rezolvată. Cel care au pierdut puterea n'aveau decât să se rezigneze, să caute a se împăca cu noua situație.

De unde însă? Ei au devenit încă și mai înverșunați și s'au folosit de toate mijloacele permise și nepermise pentru a insinua: 1) că dl Hamzea a fost candidatul comitetului național și a 2) că alegerea dlui Goldiș se datorește unui pact rușinos încheiat cu noi, naționaliști falși (căci cine n'are azi brevet dela „autorizații” din Sibiu, aceia nu pot fi adeverați fil ai națiunii lor!). Ear' în jurul acestor insinuări perfide, brodat-au cele mai neomenease calomnii, injurături triviale și au căzut până la prostia cu „telefonul secret”...

Nu s'au oprit însă nici la aceasta, ci au pus în mișcare și câțiva tineri universitari, așa că zilele acestea ne pomenim prin coloanele ziarului pretins „autorizat” cu niște adrese în care, la Viena frecând un salamander, o parte a studenților au adresat o telegramă pentru a insulta pe episcopul ales de o corporațiune legală a bisericii ortodoxe române, ear' cel care n'au dat votul lor candidatului „neamurilor”, sunt numiți trădători...

Aceeași orgie la Cluj. Nu vom invinovați tinerimea. Tinerții îi se pot multe ierta, fie că greșește din nepricepere, fie că e animată de focul sacru.

Cu atât mai puțin vom atribui această porneală întregii tinerimi, între care dacă sunt minori cari prea și-au luat nasul la purtare, vrând ei să cenzureze actele corporațiilor compuse din fruntași naționali, — apoi nu e mai puțin adevărat, că partea covârșitoare își vede de treabă și nu se ia după „veterani” cari închipuindu-și că ei trebuie să vegheze asupra intereselor nației și să se rostească în toate afacerile, își neglijează studiile și stau cu zecii de ani până să termine universitatea.

Avem însă un cuvânt de zis sfătoșilor de la organul sibiian, și aume nu lui Daianu, pe care nimeni nu-l ia în serios, ci pentru întreaga orgie facem responsabil pe dl Dr. I. Rațiu, care dacă ține să fie luat în serios cel puțin cu un grad doue de asupra lui Daianu, trebuie să pună capăt anarchiei și scandalului public

ce se cultivă în coloanele ziarului odinioară într'adever autorizat, dar' azi cu desevârșire compromis.

Sunt adică zece zile, de când în „La Roumanie” (nrul de la 6/18 Maiu) a apărut un articol despre alegerea de la Arad. Se scria într'ensul că dl Aug. Hamzea a fost candidatul comitetului național și că pentru dl Goldiș n'a militat de cât „Tribuna Poporului”, organ al dlui Russu Șirianu. Articolul se scrisese în același timp, în care organul dlui Rațiu numea și el ziarul nostru „fițuică rusească”.

Când se știe că d. Iuliu Coroianu este avocatul familiei Mețianu în marele proces cu firma Guttman din România, și că ginerele dlui Rațiu, chiar nainte de alegerea dela Arad a petrecut septamăni de zile în București și tovarăș la proces are mai mulți fruntași conservatori, nu e greu de ghicit cum a ajuns să se acrediteze prin România legenda că d. Hamzea, aici guvernamental fără prihand, dincolo să fie înfățișat ca naționalist, candidat al comitetului național.

Intâiu de toate întreaga afirmare despre existența comitetului național e riscată. N'am văzut comitetul acesta la nici o lucrare și singurul semn de viață ce a dat „presidential” a fost publicarea epistoli discrete a d-lui D. Sturdza, lucru pentru care d. Rațiu a fost condamnat aspru chiar de amicii săi.

Chiar dacă ar exista întreg și sănătos, de unde și-a luat acest comitet, în care mintea e d. Rațiu, ear' inima d. Coroianu, întrebăm: de unde și-a luat dreptul să candideze episcop și să injure pe cei cari nu vor să primească amestecul în afaceri bisericesti a Irozilor naționali?

Ear dacă nu putem recunoaște d-lor Rațiu și Coroianu dreptul să candideze episcop la Arad și să cenzureze actele Sinodului, cu atât mai puțin putem recunoaște acest drept cătorva studenți, cari habar n'au de stările din eparchia Aradului. Și mai condamnabil apoi când inconștienții ori reii din jurul așa zisei „autorizate” sibiiane vor să terorizeze și să impună publicului românesc părerea unor studenți, între cari mulți minori, față de hotărîrea unui sinod. Ne-am deprins de mult să vedem pe d. Rațiu proclamat erou la toate întrunirile studențești, cu și fără „salamander”, nu ne-a tentat însă nici odată gândul că d-sa să ia în serios toate și să caute a dirige România după inspirațiile tinerilor cari vor fi ei de mare speranță, azi însă nu au încă rost în viața publică ei mulți dintre ei studiază (la Cluj de pildă) cu ajutor dela cei pe cari li declară trădători și reii Români.

Li trebuia însă dlui Rațiu certificate că în prăvălia ce conduce se păstrează adevăratul cașcaval național. Și fiindcă prin fapte bărbătești, prin lupte serioase nu e capabil să producă ase-

menea certificate, a recurs la manifestări studențești și la neadevăruri sfruntate cu cari s'a sedus buna credință ori poate că dinadins s'a făcut serviciul unui partid politic de dincolo, pentru-că dacă nu cădea Hamzea cum putea „La Roumanie” să scrie că d. Sturdza a împins Sinodul aradan spre — disensiuni?

Indignarea „autorizaților” ar fi de înțeles într'un singur caz: dacă față de părintele Goldiș ar fi candidat un bărbat mai superior. A te indigna și a injura fiindcă a căzut însă un Hamzea, este, o mai repetăm, o escrocherie politică. Ear când se știe că acest mameluc probat, care dimpreună cu Ceantea și alți aderenți ai sei, a defilat la milleniu pe dinaintea statuii celor 13 honvezi și este și acum membru la casina ungurească din Arad, trebuie o mare doză de nerușinare a-l prezenta ca pe un Român naționalist. Oare chiar din incidentul serbărilor millenare, nu d. Hamzea, ca director, a pornit investigație împotriva seminariștilor cari au refuzat să participe la milleniu? Unde erați atunci imaculaților din jurul autorizatei? De ce n'ați dat alarma împotriva acestei — palmuirii a sentimentului public românesc? Și când în Decembrie 1897 aranjaserăm aici marele și imposantul meeting, care din aderenții lui Hamzea au participat fie măcar la Doxologia din catedrală?

Peste tot: să facă bine cei autorizați și să spună numele unui singur naționalist în tabăra „neamurilor” pentru a căror interes alarmează lumea! Și să esplice în virtutea căruia principiu național un act al unei corporațiuni supreme bisericesti, parte întregantă a însăși bisericii naționale române, poate fi obiectul de critică a seratelor cu „salamander” și batjocură și scandal într'un ziar care se pretinde nu numai serios, dar chiar „autorizat”?

Incălceala aceasta trebuie să înceteze însă. Pune-vom noi capăt neorânduiei din partidul național peste care toți Daianii vor să se instăpânească. Scos-am noi din circulație „president” mai cuminte și înconjurat de bărbați mai zdraveni ca Daianu. Pune-l vom la locul său și pe bătrânul, care dacă vrea să-și păstreze titlul de cel puțin „venerabil”, trebuie să pună capăt daianismelor. Alfel își scrie sieși epitaf.

Siluirea maghiarisării Direcția statistică generale din Pesta a trimis un circular tuturor primarilor orașelor din Ungaria, în care li se spune că se va face „deosebire” între numele orașelor pe de o parte și al comunelor mari și mici pe de altă parte. În circular se pun unele întrebări la cari să se răspundă până la sfârșitul lui Maiu.

Cea dintâiu întrebare e: care e numele oficios al orașului regesc? Unde numele nu e maghiar să se pună în pronunțarea numelui, cu litere ci sunete maghiare. La punctul 7 se cere ca orașul să-și spună dorința, că fiecare nume vrea să-l folosească

și să se alăture și părerea dlor vicipanti fisolgăbirii și a primarilor. Afară de aceasta se poruncește ca numai un astfel de nume să se aleagă, care nu e în registrul localităților. Helységnévtár

Vom avea deci de a lupta în privința unei nemai pomenite siluiri de a lua nume străine, maghiare, neînțelese de locuitorii nemaghiari ai statelor și orașelor.

CONGREGAȚIA ARADULUI

Se vestesc toți membrii români ai congregațiunii că Sâmbăta viitoare, la 3 Iunie se va ține o adunare extraordinară a congregațiunii comitatului Arad, în care între alte agende, sunt la ordinea zilei și afacerea demisiei celor trei funcționari superiori cari au fost suspendați în afacerea Krivány.

Membrii români să-și țină de datorie a se înfățișa toți. În pre-seară, obicinuita conferință prealabilă.

DIN ROMANIA

Accidental A. S. R principelui Ferdinand.

La deflarea de 10 Mai a trupelor pe bulevardul Bucureștilor s'a întâmplat A. S. R. principelui Ferdinand un accident care din fericire n'a avut urmări grave. A. S. R. defila în fruntea brigadei Sale și după ce trecuse dincolo de linia în dreptul căreia Suveranul primea deflarea, se detașă din rînduri voind să meargă spre a-și lua locul rezervat lângă Regele. În acel moment, calul Alteței Sale alunecă și căzu. Principele Ferdinand fu trântit la pământ, iar un picior îi rămase prins sub cal. M. S. Regina văzând acest spectacol se sculă și dete un țipăt, iar A. S. R. principesa Maria rămase nemiscată de emoțiune. Mai mulți ofițeri săriră și ridicară pe A. S. R., care din fericire nu avea nimic. După deflarea M. S. Regele și Regina au mers la palatul de la Cotroceni cu altețele Lor. Principele Ferdinand are numai câte-va mici contuziuni pe corp.

Comerciu Românesc.

După ce i-au deschis granițe României pentru a se putea esporta rîmători în Austria, ele s'au închis iarăși din pricină, că în unele județe de lângă Ardeal s'au ivit boale contagioase.

România i-au reușit acum, ca să se deschidă granița de către Rusia.

Prețurile obținute în Rusia sunt foarte avantajoase și deja până acum s'au făcut câte-va transporturi.

Direcția căilor ferate române s'a avisat deja, ca să aibă la dispoziție vagoane suficiente pentru transportul de rîmători în Rusia.

Pe de altă parte, în urma măsurilor energice ce s'au luat de serviciul sanitar superior, două treimi nordice ale Moldovei au fost absolut curățate de ori-ce focar de pneumo-enterită a rîmătorilor.

În afară de asta, numeroase măsuri vor mai fi prescrise.

Serviciul sanitar superior al României speră că în curând se vor redeschide și granițele către Austria.

Crisa în jurul pactului.

Clausula dela Ischl. — Formula lui Széll.
— Cuota. — Chestia băncii.

Pentru a urmări bine rostul lucrurilor, reproducem, după officioasa „Wiener Allgemeine Zeitung” dela 23 Maiu, textele autentice ale clausulei dela Ischl., și al „formulei” lui Széll. Cea dintâiu sună:

„Uniunea comercialo-vamală are valoare până la 1903. După acest termen, uniunea comercialo vamală se reînnoiește în mod automatic, pe timp nedeterminat, până nu va fi pronunțată despărțirea economică a celor două jumătăți ale monarhiei.”

Formula lui Széll glăsuiește astfel:

„Convenția comercialo-vamală va ține până la 1903, bine înțeles presupunând, că ea va fi activată în Ungaria prin procedura legislativă de sine stătătoare, ear’ în Austria prin §.14. Astfel încheiată convenția comercialo-vamală va rămânea în vigoare în mod automatic până la anul 1904, dacă până la acest termen nu se va înțempla vr’o reînnoire. Dacă însă anul 1904 va trece fără o nouă aranjare a raporturilor economice ale ambelor jumătăți ale monarhiei, va urma despărțirea economică între Austria și Ungaria dela sine, fără ca să fie lipsă de a pronunța această despărțire printr’o decizie a parlamentului ungar.”

Convenția de care e vorba în ambele formule este, earăși repețim, aceea ale cărei 18 (în Austria 21) puncte, sau invoeli fuseseră stabilite între Bánffy și Badeni. În cât privește celelalte două grupe de chestiuni ale pactului, Banca austro-ungară și Cuota, înțelegerea pe baza „clausulei de la Ischl” fusese făcută în următorul mod: *cuota ungară va fi negreșit ridicată în schimbul foloaselor ce le capătă Ungaria prin convenție, precum și în schimbul unui nou statut al Băncii, prin care Ungaria dobândește deplina paritate atât în organizația ei cât și în toate foloasele. Tacit era înțeles, că după clausula de la Ischl, atât convenția cât și Banca (cu organizarea ei nouă) vor ține cel puțin earăși zece ani. Deși Banca n’a fost de loc poftită să se pronunțe în mod meritoric, prin organul seu competent, asupra modificărilor în statutul ei, totuși se știa că ea s’ar fi învoit pe baza duratei de 10 ani.*

După „formula lui Széll”, convenția comercialo vamală nu mai este asigurată și după 1904; guvernul austriac presupune la sigur, că va urma „despărțirea economică între Ungaria și Austria de la sine, fără să

fie de lipsă”, etc. Și cu toate acestea Széll cere ca Banca să rămână comună, pe 10 ani cu statutul modificat pe baza invoelii între Bánffy-Badeni și pe baza „clausulei de la Ischl.”

Guvernul austriac se împotrivesc în să din motive foarte importante economice acestei cereri, obiectând că prin părăsirea „clausulei de la Ischl” și înlocuirea ei, cu formula lui Széll invoelile între Bánffy și Badeni se modifică în mod în emnat spre folosul Ungariei; prin urmare, că Austria trebuie să capete în schimb compensație, și anume privitor la chestiunea Băncii, căci, zice, dacă și după despărțirea economică, adică cu vame separate, Banca austro-ungară ar mai rămânea comună un șir de ani (cel puțin 5), industria ungară s’ar folosi grozav de banii și creditul ei în dauna industriei austriece.

Nu vroim acum să intrăm în amănuntele acestui punct al chestiunii; ci ne mărginim a spune, că crisa pactului se învertește acum în jurul Băncii austro-ungare, ear punctele de vedere litigioase ale celor două guverne sunt, în forma cea mai simplă următoarele:

Guvernul austriac stă pe lângă cererea ca Banca comună să țină și ea numai atâtă vreme, ca și convenția comercialo-vamală, și anume în organizația ei actuală, ear’ nu pe baza noului stat elaborat sub Bánffy și Badeni. Dacă însă Ungaria vrea să aibă Banca comună pe zece ani și încă cu noul statut, atunci să fie încheiată și convenția comercialo-vamală tot pe zece ani.

Széll s’a învoit până acum cu durata Băncii numai pe 5 ani, dar’ tot organizată pe baza noului statut; aducând pentru îndrăjirea sa ca argument principal, că: e legat la așa ceva prin compromisul încheiat între el și opoziția ungară, căreia i-a promis-o.

Deocamdată aci stă greutatea. Despre cuotă nici nu se pomenește încă.

Partea Literară.

Religiunea și știința.

(Extras din disertațiunea ținută la adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor români din diecesă Caransebeșului” la 27 Septembrie 1897 de Dr. teol. George Popovici protopresbiter ort. rom. în Lugoj.)

(Urmare din nr. 88.)

Popoare fără cultură și civilizațiune veți afla, dar fără religione nu. Raportul între

religiune și știință îl cuprind scurt în următoarele:

Religiunea creștină în genere și biserica noastră ortodoxă-națională în special rămâne religione pozitivă, așezată de Mântuitorul nostru Isus Christos până la sfârșitul veacului, ca stâlpul și țâria adevărului, spre fericirea temporală și veșnică a omenirei, și întocmită fiind prin revelațiune supranaturală; nu subșta schimbărilor timpului, ca instituțiunile de așezare omenească; ci, dumnezeiască fiind originea și fundamentul ei, rămâne exemptă de influențele și fluctuațiunile după vremi ale sistemelor filosofice și rezultatelor de știință.

Religiunea nu combate știința și nu contrazice cercetărilor ei positive. Bărbați nemuritori, cari au făcut epocă în știință, precum: Kepler, Galilei, Kopernikus, Newton și alții erau buni creștini. Așa bunăoară Newton de câte-orî rostia numele lui Dumnezeu, își descoperia capul. Nemuritorul Kepler termină opul său despre armonia lumilor cu cuvintele: „Îți mulțămesc Ție, Dumnezeule și creatorule, că mi-ai dăruit bucuriile acestea, asupra făpturilor și operilor mânilor Tale. Am descoperit oamenilor mărirea lucrurilor Tale, încât spiritul meu mărginit a putut cuprinde nemărginitatea Ta. Dacă am grăit ceva nepotrivit Ție, sau aș fi venând ceva onoarei mele, iartă umilinței mele prea grațios.”

Știința este supusă veșnic schimbării, căci spiritul omenesc rămâne într’o continuă dezvoltare. Dela începutul evului nou și deschilint în suta noastră, rezultatele obținute în toate ramurile de știință sunt uimitoare și îmbucurătoare, dar cu curgerea vremii se vor îmbrăca în forme nouă, în esență însă puțină diferență se arată la rezolvarea problemelor finale, afară de mulțimea ipoteselor și teoriilor, cari îmbracă enigmatice nedescifrabile în forme și mai misterioase și neltelese.

Eruditul reprezentant al științelor exacte, Du Bois-Reymond²⁾ în renumitul discurs rocit la 14 August 1892 în Lipsca „Über die Grenzen des Naturerkennens” în o adunare de medici și naturaliști germani, sfârșește cu un cuvânt devenit proverbial:

„În fața epigmeilor din lumea corpurilor cercetătorul de mult este îndatinat, a pronunța cu resignațiune bărbătească cuvântul său de: „ignoramus.” La reprivirea cărării petrecute cu victorie îl poartă conștiința făcută, că ceea ce nu știe acum, după împrejurări ar putea să știe, și odinioară poate va și ști. I fața enigmei însă, că ce este

1) Vezi la Luthardt op cit. pag. 236.

2) „Über die Grenzen des Naturerkennens” Rmil du Bois-Reymond, Leipzig 1891 pag. 51.

materia și puterea și cum ar fi ele de cu prins, trebuie odată pentru totdeauna să se decidă, de și cu greu la pronunțarea adevărului: „ignorabimus”, cu care icheiu și eu adaugând încă — ergo:

CREDAMUS.

(Fine.)

„TELEFONUL SECRET”

sau

Judecata solomonească.

Azi, înainte de încheierea ziarului, am primit următoarea referadă transmisă prin telefonul secret:

Sibiu, Sâmbătă.

După trei zile de obosenă, s’a sfârșit cu instrucția în afacerea Samurache—Dedu; Preseda a putut să țină ascară judecată. Eată cum au decurs lucrurile.

Preseda (așezându se la masa pe care Dedu pusese un crucifix). Domnilor! Asecurându-Vă de absoluta mea lipsă...

Samurache. D’apoi eu? Chenzena...

Preseda. Mă rog, mă rog, vreau să vorbesc de lipsa mea de parțialitate.

Samurache. Aceasta e altceva... Să vedem!

Preseda. Declar decl’dară peditința de deschisă. Acusatorul are cuvântul.

Samurache și Dedu încep amândoi să vorbească.

Preseda. Mă rog, mă rog. Eu așa știu că dl doctor a înmanat recursul...

Samurache. Ce recurs, dle, ce recurs? Ofensat sunt eu, care am fost conturbat în exercițiul funcțiunei mele.

Dedu. Ce tot calomniezi, dle colaborator? Au nu doară D-ta ai fost individul care mi ai aruncat în față, fiind eu present și martor având cerul, zic, nu D-ta dle colaborator m’ai numit Herostrat?

Samurache. Eu! Visezi, mă lie. Dar’ aceasta a scris o Scurtu în „Telegraful”?

Preseda. Mă rog, mă rog. Aceasta nu se ține tocmai strict de obiectul ce avui onorea a pune pe tapet.

Samurache. Da bine, dle, ai zis că ești lipsit de parțialitate... Eu parcă văd însă și alte lipsuri, de pildă de — memorie, căci nu-mi aduc aminte să fie pus ceva pe tapet.

Dedu. Venerabile presedă! Observ că dl antevorbitor are tendențe de a duce stîrbiciune autorității, vazei, demnității și decorului ce îți datorăm cu toții.

Preseda. Aceasta cam așa-i!

Samurache. Ce datorie? Îmi datorăți D-voastră, unul chiria, altul chenzena!

Preseda. Aceasta nu se ține, o repet, de ordinea zilei. Voiu fi necesitat decl’dară să fiu mai aspru. Dle doctor aveți cuvântul!

Dedu (Netezându-și barba și apoi chelia.) Așa dară, după cum a spus Sanctitatea Sa în enciclica XI. privitor la mișcămintele

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”.

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI

JACOPO ORTIS

(18)

Traducere de

LUCREȚIA RUSSU ȘIRIANU.

Fragment

din vieța Lauretei.

Nu știu dacă ceriul se întoarce spre pământ, dacă însă i-a purtat vr’o dată de grije (fie și în prima zi, când a început să miște rasa omenească), atunci cred că soarta a scris în cărțile veșnice:

Omul să fie nefericit!

Nu îndrăsnesc să acuz această maxsimă, poate nici n’ăș ști înaintea căruți tribunal, cu atât mai puțin, că poate fi de folos celorlalte multe rase viețuitoare a lumilor nenumărate. Cu atât mai mult mulțumesc aceluși spirit, care amestecându-se cu toate ființele, le reînviază, după ce le-a nimicit; pentru că deodată cu miseria ne-a dăruit cel puțin și lacrimile, și pe cei ce vor să se razeme pe filosofie impertinentă, contra

sortei omenești, i-a pedepsit, denegându-le plăcerea nesecată a compătămirei. — Dacă vezi un om întristat și plângând, nu plânge. Stoicistule! nu ști că lacrimile unui om compătămitor sunt mai dulci pentru cel nenorocit, ca roua pentru o plantă vestejită?

O, Lauretta! am plâns cu tine pe catafalcul sermanului tău iubit, și știu prea bine, cum compătămirea mea îndulcea amarul durerii tale. Te-ai aruncat pe peptul meu, și părul tău blond îmi acoperea fața, și lacrimile tale îmi inundau obrazul. Atunci mă uscau cu batista ta și îți uscau și lacrimile tale, cari îți isvureau mereu din ochi și-ți curgeau pe buze. — De toți părăsita! — Numai de mine nu! nu! eu nu te-am părăsita nică odată.

Când răpita de durere mergeai pe țăr-mul mării solitare, te urmăream în taină, ca să te scap de desperare. Atunci te strigam pe nume, ear tu îmi întinseși mâna și te-ai așezat lângă mine. Pe cer se ridica luna, tu o priveai și începui să cântă în ton bo-citor. — Poate ar fi îndrăsnit cineva să-și ridă de tine: dar mângăetorul celor nenorociti, care primește cu aceeași ochi nebu-nia ca și înțelepciunea oamenilor, și le de-plânge păcatele și virtuțile — poate ar fi auzit tânguirile tale și și-ar fi inspirat mângăere. — Valurile mugeau furioase, și ven-

tul, care le ridica, le alunga, le isbia de țăr-mul unde ședeam noi. Atunci te-ai ridicat rezămându-te de brațul meu, și-ți îndreptași pașii cătră peatra, unde credea că vezi pe Eugeni o al tău, unde și se părea că îl auzi vocea, și simți mâna și sărutările. — Ce mi rămâne? strigai tu; răsboiul îmi ia fratele, moartea a răpit pe tatăl meu și pe iubitul meu. Acum sunt părăsita de toți.

O frumsețe, geniu bun al naturei, unde-ți arăți tu zimbetul dulce, acolo joacă bucuria, se revarsă de plăcere, ca să eternizeze viața universului: cine nu te cunoaște și nu te simte, acela trebuie să se scribească de lume și de el însuși. Dacă însă virtuți e îți mărește valoarea, dacă nefericirea îți ră-pește veselia și invidia, căci sunt unite cu fericirea și te arată oamenilor cu părul res-firat și lipsită de orî ce podoabă veselă, — cine ar putea să treacă pe lângă tine și să nu-ți ofere mai mult decât o privire de compătămire fără folos?

Eu însă și am oferit lacrimile mele, Lauretta, și eremitagiul meu, unde ai fi putut mânca din pâinea mea, bea din păharul meu și să dormi pe inima mea. Tot ce am, ar fi fost ale tale, și poate viața lângă mine, deși nu și-ar fi fost veselă, dar cel puțin liberă și liniștită. În singurătate și liniște, inima își uită incetul cu incetul durerea;

căci pacea și libertatea se iubesc în natura simplă și solitară.

Era o seară de toamnă. Luna abea se arătase pământului. Razele ei se resfrângeau în norii străvezi, cari o însoțiau, din timp în timp o acopereau și întinzându-se pe cer în dăpărtare luau lumii lumina stelelor. Noi ședeam aici privind cu atențiune lumină îndepărtată a luntrelor de pescari și ascultam cântecul gondolierilor, care întrețeau liniștea lagunelor întunecoase cu băta le lopoșilor lor. Dar Lauretta se întoarse și căuta cu ochii pe iubitul ei. Apoi se îndreptă și merse o calo bună strigându-i numele. Se întoarse îndată obosită la mine, și se așeză speriată de singurătatea ei. Mă privi și părea a zice: Și tu mă vei părăsi — și apoi își strigă cănele.

Și erî? — Cine ar fi gândit, că aceasta va fi ultima seară în care o văd? Era îmbrăcată în alb; părul îi era legat cu o panglica albastră ca cerul și la pept erau înfite trei roso veștede. Am petrecut-o până la pragul casei ei; și mama ei, care veni să ne deschidă, îmi mulțumi de osteneala ce mi-am dat-o pentru fata ei nenorocită. Când rămăsei singur, observai că batista ei rămăsese în mâna mea. — I-o voi duce mâne, îmi zisei.

(Va urma)

socialistice, care derivă din lipsa de disciplină, autoritate, vază, ma chiar și demnitate, căci omul religios nu are nimica sfânt, după cum zisem, în punctul ce ne preocupă trebuie să distingem bine două momente: cel principiar și cel practic.

Preseda. Să elucidăm întâi chestia principiară.

Dedu. Mă supun dorinței înalte, căci o consider respective o socot ca sfântă, fiind credincios al sfintei biserici (și face cruce pe catolicie) și al neamului meu, vândut de nemernici ca Sturdza, Bánffy și alți Români ca cei din cluca lui Goldiș.

Samurache. Dle presedă. Da ce atâta zamă acră. Aceasta le-am cetit în ziar tocmal de 379 de ori în luna aceasta.

Dedu. Mă rog, respectează senioritatea.

Samurache. Da de unde o mai scoți și pe aceasta? Umblai descuț prin Cut, pe când eu eram profesor deja.

Dedu. Da, dar' azi cine e director: eu ori D-ta, dle colaborator.

Preseda. Așa e dle doctor. Te rog să tratezi înainte chestia.

Dedu. Așa dar', după cum a spus o și marele bărbat de stat Ionăș Grădișteanu, ma chiar a scris-o în cugetările sale și lucașul național Lucian, în cugetarilor în memorie nu împoartă, dar' undeva trebuie să a scris-o, destul că după ce s'a învederat mai clar ca lumina soarelui strălucitor, eată-ne ajunsă la adevărul vecinic, ca Târnava de la Blaj, sfânta ubicațiune a adevăratelor sentimente naționale, că încolo toți sunt trădători mai ales cei de la Arad, care nu se închină nici chiar Venerabilei figuri a clasicității române, a eroului de la Turda, Tofală și alte reminiscențe cu forestile sparte de invazia barbară, cu un cuvânt, ca să nu flu lung, ci cât se poate de lămurit și precis: în numele principilor care își sunt stele conducătoare, după cum pământul se învîrtește în virtutea legii polare...

Samurache. Dle presedă. Nu numai că nu e în chestie, dar' vorbește prost. Lăși da secundă din geografie și în clasa IV. elementară; Gigi al meu îl face marț.

Dedu. Nu te lăuda, dle colaborator, nu te lăuda, că ce știi D-ta cum o să fie ale mele odrasle.

Preseda. Mă rog, mă rog! Mi se pare că faceți personalități. În asemenea împrejurări și jurstării ni-e peste puțină a discuta cu calmitatea recerută. Ridic deci dar' ședinta și anunț ca conclud să cereți unul dela altul pardon. Așa fac băieții de treabă. Vremurile sunt grele. După ce e spart comitetul, după ce abonenții nu vin, ear' Baumann nu mai vrea să aștepte, ba pe deasupra căzurăm și în campania de la Arad, ear' manifesturile lui Scurtu nu tin de cald, nu-i chip și modru: haide, dați-Vă mâna și noroc să dea D-zeu!

S'au dus apoi cu toții la Habermann, unde după ce s'au golit halbele preserise, s'a telefonat (cu aparatul lui Edison, că al lui Ceantea n'a ajuns încă pe acolo) la București, Viena și Cluj vestindu-se că „frunții nației și au dat toți mâna pentru a scăpa de jugul robiei și de uneltirile trădătorilor... Pe mâne imaculata redacție așteaptă deja telegrame de adesiune, felicitare și incurgiare. Alfa.

NOUȚĂȚI

Arad, 27 Maiu n. 1899

Furtuna de alaltieri, după știrile ce primim, în unele părți ale comitatului Cianad, vecin cu Aradul, a făcut pagube enorme; peatra care a căzut în mărime cât nuca, a nimerit semănăturile. În comitatul Aradului numai pe ici pe colo a stricat puțin grăulul.

Cum nu i-se urește redacției „autorizate“ să tot bată apa în piua pe tema trădării dela Arad? Cititorilor desigur li s'a urit deja în numărul de Mercur și Joul prim articol și alte articole, în cel de Vineri earăși două articole, tot în chestia asta! Mare sbrăcie de duh trebuie că e în glava lui Ilie, de nu mai găsește alt material de tratat. E hazliu la tot cazul, dacă nu de compătimit, când cu logica particulară, din notița ce am publicat-o despre „Salamander“-ul dela Viena, află că noi am fi —

desperați! De ce? Fiind-că aici am zdrăbit sistemul „neamurilor“ și pentru-că vedem cum pe fiecare zi Dedu face de ris foaia „autorizată“?

O apucătură condamnabilă. Zilele trecute buna noastră credință a fost surprinsă: ni s'a trimis adică și am publicat din Cluj o corespondență despre o serată — care nu s'a ținut și în care autorul a supărat pe mulți Români d'acolo. Am luat pașii necesari pentru-ca identitatea autorului să fie descoperită și celor supărați să le dăm satisfacția înierând asemenea apucătură.

Emil Castelar, marele bărbat de stat și scriitor al Spaniei a murit alaltieri în etate de 67 ani. A fost mai presus de toate un revoluționar idealist care a visat și lucrat (împreună cu V. Hugo) pentru o confederație a popoarelor romane. Era șef al republicanilor și la 1866, după înscenarea de revoluție la Madrid, l'au condamnat, în lipsă, la moarte. La Februarie 1873 totuși a ajuns ministru de externe ear' în același an, în Octomvrie dictator, care cu o rară energie a luptat împotriva carliștilor și federaliștilor. La 1893 se retrase din politică.

Corul vocal bisericesc gr. ort. rom. din Bozovici aranjează, din incident, l'hrumul bisericesc, la înălțarea Domnului în 27 Maiu (8 Iunie) a. c., un Concert împreună cu teatru și joc, ce se va ținea în grădina casei române, în favoarea fondului seu, la care cu toată stima Vă invită. Prețul locurilor: Locul I. 1 fl., locul II. 60 cr., locul III. 40 cr., loc de stat 20 cr. de persoană. — Membri pe jumătate. Inceputul precis la 8 oare seara. În cas dacă timpul va fi nefavorabil, se va ținea numai petrecere de joc în sală, pe lângă intrare de persoană 40 cr., membri 30 cr., eară concertul și teatrul se va amâna pe Lunia Rosaliilor în 7/19 Iunie a. c. Bilete e intrare se află de vânzare la institutul de credit și economii „Nera“ și seara la cassă. Comitetul. Suprasolviri se primesc cu mulțumită și se evitează pe calea jurnalistică. **Programa.** a) Concertul: 1. „Al vânătorului bun rămas“, cor bărb. de Mendelssohn. 2. „Vino lele“, cor bărb. de I. Vidu. 3. „S-renadă“, cor bărb. de I. Vidu. 4. „Tot ți-am spus mândru“, cântec popular, cor bărb. de T. Popovici. 5. „Moșul la drum“, cori bărb. de I. Vidu. b) Teatrul: „Scene din viața militară“, vuudeville în 6 scene de N. St... u. Cuvânt de închidere sostește dl preot Ioan Brinzeu După producțiune urmează joc până dimineața.

Nenorocire Ni-se scrie din Tășad:

În ziua de V/11 v. a. c., țeranul George Pașca de aici ducându-se dimineața de timpuriu la lucrul câmpului în țarină, a lăsat acasă pe soția sa Ileana cu copilașii Alexandru de 5 ani, ear Teodor de 3 $\frac{1}{2}$; femeia avea să coacă pâine, a pus niște lemne de foc pentru copt pe soba din odaie să se uște până ce se va întoarce dela câmp unde s'a fost dus să mâne vitele; în care timp a lăsat copilașii dormind în odaie pe pat, în care restimp lemnele s'au aprins de jarul ce se afla în sobă, care au exalat un gaz ucigător, ucigând ambii copilași nevinoși; ear' mama lor la întoarcere i a aflat pe amândoi morți și diformați de puterea distrugătoare a gazului, care caz trist a strînit o neșpusă durere și compătimitire în sânul întregii populațiuni din comună.

O plantă care crește 4.000 metri înălțime. — Nu de mult s'a găsit pe vârful pietroase ale muntelui Elbrutz, la 4.000 de metri înălțime, o specie curioasă de plantă, numită „Androsace Caucasia“.

Ea formează o tufă deasă la bază și apoi plec ramuri subțiri care se întind pe munte în sus, până la cele mai ridicate înălțimi.

Rădăcina acestei plante se află la poalele muntelui, așa că lungimea fibrelor ei e de 4.000 metri.

În vîrf ea are frunze de un verde deschis, care se văd din depărtare.

Specia aceasta de plantă curioasă e foarte rară și se crede că în curând va dispărea cu totul.

Bibliografie. Tocmai acum a apărut „Istorie religioasă morale“, alese și întocmite pentru elevii începători ai școalelor populare de Dr. Petru Barbu. Cartea a apărut editura și cu tiparul Tipografiei diecesane din Caransebeș Costă numai 15 cr. O recomandăm părinților ca să o dea fără teamă în mâinile copiilor lor școlari.

A apărut „Texte din literatura populară română“ adunate de dr. G. Alexici. Tomul I. poezia tradițională. Budapesta, editura autorului. Prețul 3 fl.

Poșta Redacției.

I. M. O. Se va publica.

ULTIME ȘTIRI

Crisa pactului.

Audiențe la Monarch, consiliul de ministri și alte asemenea se țin lanț în Viena, ear' telegrafal oficios și neoficios își sfârșește mereu depeșile cu frasa: încă n'a fost rostit cuvântul decisător. Eată câteva din noianul depeșilor vieneze cu data de 26 Maiu:

Audiența de azi a lui Széll la monarch a ținut aproape un ceas; după audiență ministrii ungarî au avut un nou sfat. Cu un tren de seara ministrii ungarî pleacă acasă la Budapesta; dar Széll se va întoarce aci Duminecă spre a aștepta cuvântul hotărîtor. Negocierile între cele două guverne continuă.

Cabinetul Thun își simte pozițiunea înțărîtă prin sprijinul unanim din partea opiniei publice în Austria. Nu se ține de esclusă posibilitatea că *trebile vor ajunge la un compromis; nisuițele în acest sens urmează.*

Comitetul executiv al dreptei (majorității) și-a ținut ieri mult anunțata și de repetite ori amânata conferință, căreia i-se prevestea importanță cuvenită. Erau de față contele Thun și ministrul de comerț bar. Dipauli. Conferința nici n'a ajuns a discuta chestiunile interne austriace, pentru care fusese în primul rând convocată, ci s'a ocupat exclusiv numai cu pactul. Comitetul a abrobat întru toate ținuta guvernului față cu Ungaria; ear' contele Thun a declarat, că membrii cabinetului sunt solidari în chestiunea pactului și că guvernul austriac nu își va părăsi punctul seu de vedere sub un nici un cuvânt.

„Nár. Llisty“, dela 26, sosit azi dimineața, scrie în raportul seu despre conferința comitetului executiv între altele:

„Presidentul clubului deputaților cehi, Dr. Engel a propus îndată la început, ca conferința să se ocupe exclusiv numai cu negocierile despre pact și să se amâne deocamdată discutarea chestiunii regulării limitelor...“

„Din expunerile amănunte ale ministrului-presid. nt era învederat, că guvernul este hotărît a răspunde, dacă prin acceptarea nechimbată a formulă lui Széll. Austria ar trebui să îndure daune simțitoare. Contele Thun, care nici de cum nu făcea impresie, par că l'ar apăsa gândul că poate deja în proximele zile va fi silit să-și părăsească oficial, și-a exprimat mulțămitele pentru manifestarea energică și prețioasă de încredere din partea comitetului executiv.

„Acest vot, spune foaia cehică, va rămenea poate fără efect asupra celui lalt negociant dar nici de cum fără efect asupra Coroanei.

Și în articolul de fond, intitulat „Demonstrațiunea dreptei contra pretenșiunilor maghiare“, Nár. Llisty atacă guvernul ungar.

Ziarul antisemit „Deutsche Volk-sblatt“, care stă în legături și cu guvernul, publică un articol afară din cale de violent contra Ungurilor și în special contra guvernului ungar. Articolul e intitulat: „Hinaus!“ (Afară cu ei!). Se zice, că articolul tare l'a usturat și ia îndărjit pe însuși Széll. „Neue Freie Presse“, crede verosimil, că ambele guverne și vor da demisia.

Lui „Wiener Tagblatt“ i-se anunță din Budapesta, că Széll și-a dat până acuma de două ori demisia din motivul unor chestiuni secundare, dar monarchul a refuzat a i-o primi.

Economie.

Grâne.

		26 Maiu.	
		Arad:	B.-Pesta:
Grâu	Maiu	fl. 8.30—8.50	fl. 9.02
	Oct.	—	8.58
Cucuruz	Maiu	4.10—4.15	4.53
	Iulie	—	4.58
Orz	—	5.80—6.—	—
Săcară	Maiu	6.60—6.80	7.15
	pe Octom.	—	6.71
Ovăs	Maiu	4.80—4.90	5.62
	Octom.	—	5.45

Cursul pieții din Arad.

Din 19 Maiu n. 1898.

Hârtie-monetă română	Cump. fl. 9-47	vînd	9.51
Lire turcești	—	—	—
Imperiali (15 R. aur)	18.90	—	19.—
Ruble rusești 100 à	126.—	—	127.—
Galbeni	5.58	—	5.63
Napoleon-d'ori	9.48	—	9.55
100 Marce germane	58.50	—	58.92
Livre sterling	11.90	—	12.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

19 Maiu.

Ungare; greutate:

bătrâne	320—380 kg.	46.—	47 cr. p. kg.
tirere	320—390	50.—	51 „ „
	250—390	49.—	49.5 „ „
	până 250	49.—	50 „ „
mijlocie	240—260	47.5.—	48 „ „
Române	—	—	— „ „
sârbești	—	48.—	48 $\frac{1}{2}$ „ „

Spirit:

15 Maiu.

Spirit rafinat; cu toptanu	55.—
„ „ cu m'cu	56.—
„ brut cu toptanu	54.—
„ „ cu mic	55.—

Pășăioase:

Fasole boabe mari albe și rot.	fl. 6.50—7.—
„ „ „ cenușii	7.25 7.75
„ „ „ colorate	5.75 6.—
Linte	10.— 16.—
Mazere pentru fert	11.— —
„ „ surșătită	17.— —
Macu	31.— 33.—

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Radactor responsabil Ioan Russu Sirlanu

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

- Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Vișări,
 Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.
 Nr. 3—3. G. Coșbuc, Versuri și Proză.
 Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.
 Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,
 Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.
 Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor.
 Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.
 Nr. 11—12. E. Hodoș, Căntece Bănățene.
 Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătanești, cu portr. lui T. Doda.
 Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave.
 Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.
 Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.
 Nrele viitoare: Cercetări din Istoria Românilor bănățeni de P. Drăgălină.
 Partea I. Istoria Banatului Severin până la pluta dela Mohács.

P. II. Severinul sub principiul Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Inființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Părțile au să apară pe rând. Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim. Volumele se plătesc numai după-ce au apărut. Direcția.

„Moda Ilustrată“. Redacția și administrația: Strada Sărindar Nr. 11 în București.

Apare în fiecare Sâmbătă.

A apărut Nr. 7 din 13 Februarie. Odată cu numărul acesta se imparte un supliment gratuit, care reprezintă un tipar croit de foi noi, fără cusătură îndărăt și cu nasturi în părți în mărime naturală.

Cuprinsul acestui număr e variat și interesant atât în ceea-ce privește moda cât și partea literară și lucrul de mână. Se continuă publicarea romanului „Oroberta“ de Leon Barra-cand.

Prețul abonamentului la

„Moda Ilustrată“.

Un an în țară. Lei 10—în străinătate. Lei 13.—	6.70
Sase luni 5	3.50
Trei luni 3—	2.00

Avis important.

Cererile de abonament trebuie însoțite de un mandat poștal sau de valoarea abonamentului în mărți poștale.

A apărut nrul 27 din „Floare Albăstră“ cu următorul sumar:

Pandurul, C. Sandu. Cântec bohem (poesie, St. O. Iosif. Din Corsica, I. Duscian

Cântecul isvorului (poesie). Stn-Petreanul Note din țeară, S. Voinea. Glas de corn (poesie), D. Nanu. Funcționari... (schiță. Safre's ochii tși (din Heine). I. Neamța. O carte nouă, Marie Rz. Rubrică veselă Lumpatius. Criminalitate și socialism, Alfred Fouillée Crochiuri din țeară, Snoave Ecouri literare și artistice. etc. etc.

Carte de bucate

A apărut în „Biblioteca noastră“

Poftă bună!

Carte de bucate de Zotti Hodoș Atragem atențiunea cetitorilor asupra acestei cărți, care conține sub 420 de numere, peste 600 de rețete și anume cele mai bune rețete din bucătăria practică și moderna. Această carte să poate întrebuița în ori-ce gospodărie românească. Partea cuprinde atât rețetele bucatelor celor mai simple cât și rețete de bucate mai complicate; și adică: Supe, Ciorbe, arsiete postate, rosoluri, aspiciuri galantine, fripturi naționale și franțuzești, torte, parfouri înghețate, ceaiuri, licheruri etc. etc.

Prețul 70 cr. plus porto 5 cr. se află de vânzare la Dna Zotti Hodoș. Caransebeș.

„Revista ilustrată“, în nrul 1 din anul al doilea are următorul bogat sumar:

După legea cea mai înaltă. O istorie de C. E. Franzos, Cântec. Poesie de G. Coșbuc. Ornatele (Odaidele) preoților idolatri. Tipuri de S. P.

Simonu. Când te ved. Poesie de Nițu Din propria ei putere. Novela de G. Simu.

„Taina celor 12 Vineri mari de peste an și rugăciune pentru vremuri grele“ este titlul unei broșuri, ce a apărut la institutul tip. „Minerva“ din Orăștie, edată de d-nii: Iosif Tăbăcariu și Ilie Turdășan.

Prețul 10 cr. Doritorii a o avea, să grăbească cu procurarea.

A apărut „Aritmetica generală și specială“ de Teodor Ceontea prof. preparandial. Aritmetica menită preparandiilor (școalelor normale), școalelor comerciale și medii, cum și al tuturor privaților, costă 2 fl.

Cartea plugarilor de Ioan Georgescu costă 25 cr.

Cea dintâiu se poate procura dela Tipografia Diecesană, din Arad, cea de a doua dela Tipografia „Aurora“ din Gherla.

A apărut „LITURGIA sfântului Ioan Crisostom“ de Nicolae Ștef, inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adaus de cântec naționale. — Prețul unui exempl. 4 fl. pentru preparanz 2 fl 50 cr. plus 10 cr. porto postal, ear' legat cu firme 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop“.

„CONCORDIA“

societate comercială pe acții, Sibiu.

FILIALA IN FĂGĂRAȘ EN GROS ȘI DETAIL.

Depozite en gros Căneni (România) și Alba-Iulia.

Branșa de coloniale

Zăhar, cafele fine, delicatose de saison și brânzături de tot felul chocoladă și cacao, ciaiuri (thea) veritabile și bisquits fini, pre, cum și pesmeți, romuri veritabile de Jamaica și Cuba, cognacuri adevărate franțuzești și indigene.

Mare deposit de vinuri naturale indigene dela 40 cr litru în sus.

Vinuri veritabile de Bordeaux, Malaga, Madeira Oporto și Xeres, champagne franțuzească adevărată precum și indigenă. Liqueruri străine și din țeară. Țuică bătrână, sligoviță, tesoavină și rachiu de trebere.

Mare deposit de făină de Bănat excelentă.

Deposit bine asortat de ape minerale.

Icre moi și proaspete. Icre roșii. Rahat de „Bellavista“. Halva. Luminări de ceară, stearină, parafină și sêu. Singurul deposit al fabricii de luminări și stearină Moessner & Mersing din Galați (România)

Branșa de textil și manufactură.

Mare deposit și bine asortat în țesături de in și bumbac, pichet barchet de vară (de vară și de iarnă)

Garnituri de masă, serviete și prosoape.

Basmale veritabile de Irlanda. — Șifon Oxford, Orcton Pânzături.

262 19—50 Bumbacuri de impletit, croșetat și brodat.

Lână răsucită și bircă.

Mătăsuri de cusut și brodat în colori veritabile dela Dollfus-Mieg & Co. Mühlhausen i/E, cea mai renumită din lume.

Cămeși pentru bărbați și pentru turiști Gulere mangete și cravațe Mare sortiment de ciorapi pentru bărbați, dame și copii.

Prețuri-curente la cerere gratis și franco.

Imprumuturi ieftine pe amortisație

Recomand în atențiunea on. proprietari de pământ și proprietari de case în Arad-centru, că prin mijlocirea mea pot obține până la cele mai mari sume și pe lângă condițiuni foarte favorabile

imprumuturi ieftine amortisaționale cu amortisație de 15—50 ani.

Nu comput înainte nici un fel de remunerație, convertesc datorii vech, de asemenea la dorință anticipez de la mine cheltuelile de intabulare.

Provocându-mă la faptul, că de mai mulți ani la foarte numeroși inși i-am implinit spre cea mai mare mulțumire a lor trebuințele de imprumuturi, rog cu toată stima pe on. domni proprietari de pământ și proprietari de case, ca în propriul lor interes cu deplină încredere să se adreseze mie cu afacerile lor de imprumuturi.

Imprumuturile sunt pe camete de 4/0 4¹/₂ și 5/0

pe lângă amortisare corespunzătoare din capital

Institut de imprumut pe imobile și moșii 220 32—56

Szűcs F. Vilmos

ARAD F'6-ut Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchenyi.

Cumpărați și cetiți!

„Din vremuri a nuse“

amintiri din vremurile eroice ale vi naționale
 le

Iudita Secula născ ita.

Prețul 1 coror

Se poate comanda prin Adr nea ziarului
 „Tribuna P“